

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Odium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Sedechia. 2. Reg. 25. v. 7. Oculi dextri labedatarum ab Ammonite pro
 fœderis signo petuntur, 1. Sam. 11. 12.
 Oculus fidei, 2. Corinth. 4. 8. Oculus mentis, vel intellectus, Num.
 24. 3. Deut. 29. 4. Esa. 6. 9. Luc. 24. 29. Act. 26. 18. Ephes. 1. 18. In oculis
 tuis, vel coram te, pro apud te, vel tibi, Hebraismus, Matth. 11. 26.
 Oculorum custodia quantopere sit necessaria ad vitandum pec-
 cata, Gen. 3. 6. & 6. 2. & 34. 2. & 38. 15. & 37. 2. Sam. 11. 2. & 13. 1. Job. 38.
 v. 11. Psalm. 119. 37. Prov. 23. v. 26. 33. Eccl. 9. 9. 5. 7. 8. 9. 18. & 25. 24. & 41.
 25. & 42. 11. Judith 10. v. 17. 18. & 2. 16. Dan. 13. 8. Matth. 5. 28. 2. Petr.
 2. 9. 14.

§ SENTENTIAE BIBLICAE.

Oculus spiritualis bonus.

Lucerna corporis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit sim-
 plex, totum corpus tuum lucidum erit. Matth. 6.

Lucerna corporis tui est oculus tuus. Vide ergo, ne lumen quod
 in te est, tenebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit,
 non habens aliquam partem tenebrarum: erit lucidum totum. Et
 sicut Lucerna fulgoris illuminabit te. Luc. 11.

Malum.

Si autem oculus tuus fuerit nequam; totum corpus tuum tene-
 brosum erit. Si ergo lumen quod in te est, tenebræ sint, ipse tene-
 bræ quantæ erunt: Vide ergo, ne lumen quod in te est, tenebræ sint.
 Matth. 6. Luc. 11.

Oculi corporalis usus.

Auerte oculos meos ne videant vanitatem. Psalm. 118.

Oculi tui recta videant, & palpebræ tuæ præcedant gressus tuos.

Prov. 4.

Sapientis oculi in capite eius: stultus in tenebris ambulat. Ecce-
 las. 2.

Melius est videre quod cupias, quam desiderare quod nescias. 6.

Dulce lumen & delectabile est oculus videre solem. 11.

Venustatem & pulchritudinem desiderabit oculus tuus, & super
 hæc virides rationes. Eccl. 4. 10.

Abusus.

Qui annuit oculo, dabit dolorem. Prov. 10.

Oculi stultorum in finibus terræ. 17.

Exaltatio oculorum, & dilataio cordis, lucerna impiorum pec-
 catum. 7.

Memento quoniam malus est oculus nequam: Nequius oculo
 quid creatum est? Eccl. 13.

§ SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.

Oculi augent dolorem, qui ea, quæ cæteri audiunt, intueri cog-
 untur, nec autem terere à miseris cogitationem sumunt. Cic. ad Torq.

Acerba audire tolerabilius est quam videre.

Difficile est multa simul inspicere. Ad Carnion.

Oculi morum indices. Demosth.

Quius homo delectatur, dum lumen videt.

Idem oculorum est iudicium. Euripides.

Oculus ad cognitionem necessario pertinet. Ficin. in Dion. A-
 reop. de divinis nominibus.

Oculi spirituali modo species suscipiunt: Nam cum lumen solis
 spirituale & incorporeum sit, quæque suscipit, naturæ suæ suscipit
 modo, ideo colores & figuras corporum modo suscipit spirituali &
 eodem pacto ipsum quod oculus luceptum inspicitur. Idem in Platone
 cons. or. 4. 44.

Oculorum fulgorem D. Augustinum habuisse fertur, vt qui a-
 crius intuerentur, quasi ad solis fulgorem vultum demittere cog-
 ebat: & Tiberius noctu in tenebris ad breue tempus videbat. ibid.
 or. 7. 64.

Oculi diuinitas dati sunt ob celestium cognitionem & imita-
 tionem, & ob philosophiam optimum diuinitas donum. Fic. in
 Plat. Tim. c. 31.

Oculi natura diaphana est, id est, translucida sic potissimum na-
 tura solari, & idcirco lumen naturaliter appetit; facileque impletur
 lumine solis idem in Plotin. En. 3. lib. 9. c. 3.

Oculi angulum si digito leuiter presseris, lumen intimum sibi
 ipsi protinus emicabit. idem in Plotin. En. lib. 3. c. 8.

Oculi sunt animi Indices, per quos homines clementiam, miseri-
 cordiam, amorem, odium, iram, lætitiā, tristitiā, & huiusmodi
 affectus offendunt & magis eos augent. idem de reg. libro sexto,
 cap. 10.

Oculus non solum lumen cognoscit, sed etiam tenebras: sed lu-
 men per se, tenebras negatione luminis. Iou. Gram. in 4. physic.
 text. 118.

Oculus domini equum pinguem reddit. Aristoteli. econom. 2. ca-
 pit. 16. 6.

Vide Vesus.

Occulta.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

Occulta, abdita, abscondita, à verbo, oculo, occulto, occultum
 tum, Græcè ἀποκρυφία. Hebr. Mistrim, à verbo Mistrim
 abscondit, occultauit. Serber, abscondit, absconditum
 & abscondita. Mistrim, latibula, Plao. 8. Mistrim, absconditum
 gens aliquem. Ies. 4. v. ult.

§ SENTENTIAE POETICAE.

Ex Comiciis Græcis.

Αφεί τὰ φασγὰ μὴ δ' ἴσως τ' ἀδύνατον.

Απὲρ λίνγους, περ' ἴσως μὴ ἀβύσσον.

Ἢ μὴ ποίησ' ἴσως ἴσως ἴσως πείθω.

Quod vis latere ne facias sine testibus.

Ἰσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως ἴσως.

Suspectio gratæ mortibus cunctis malum.

Occultum esse non potest, quicquid illustrissimi homines
 Xenophon de Agesilao.

§ ADAGIA.

Terra defossum habet, ἡ γῆ κρύπτει τὰ κρυφά.
 In eam, qui non impertit, neque profert suas opes. Et hoc
 sic begreben.

Occultæ musices nullus respectus. ἡ ἀκροασις ἀπὸ τῆς ἀκροα-
 τῆς τῶς μουσικῆς.

Cuius adagij sensus est Quauis egregius animi deus, non
 ferat, perinde esse quasi non habens. Ouidius.

Tu licet & Thamyram superes atque Orpheum tuum.
 Non erit ignota gratia magna lura.

Plutus ἄκρυτος.
 Sunt nonnulli mortales qui vel natus quodam ingenio
 datæ etiam opes, quæ cisent dissimulant, & abscondunt
 perire. His illud nonnumquam enenire solet ut promissa
 gantur.

Qui sunt apud inferos terminiones, τῶς τὸ ἄδ' ὀργασίαν.
 Hoc adagio ridebatur ἡ, qui res abdita & abscon-
 ditas diligentiâ vestigarent.

Nisi si qua vidit aus. τῶς εἰς τὸ εἶδ' ὀργῆς.
 De re Vehementer occulta.

Attici Eleulinia, Ἀττικὴ Ἐλευθῆρνα, Ζενο.
 Subaudiendum κατὰ τὸν τόπον. Id est, inter se conspirant, sicut
 conueniunt inter se aliqui secreta de re quæpiam arcanam
 res.

In tenebris saltare, ἢ τὸ κρυπτὸν ὀργῆσαι. Lucian.
 Est rem gerere clandestinam, nullo esse, nulloque iudice.
 Monstrum alere. Terent.

Monstrum alitur, sibi quid occultis. Sicut Latere significat.
 Muris circumcurrentibus, τῶς τῶν τοίχων περιπατοῦντων.

Lucebis viti, cum aliquid monstrum alitur, ἢ ὅτι τὰ κατὰ κρυφόν
 Summis ingredi pedibus, ἀνεγχεῖται ἰσως ἴσως.

Dicitur qui clandestinam aut canitum aut pedetentem, quædam
 conuenit aliquis.

In aurem dicere, εἰς ὅς δὲ τῶν. Matth. 10.
 Vel bodie vni deo dicant, pro eo, quod est clandestinam ac secretam
 mittere. In Evangelio, ἡ, que in aurem audisti prædicari, prædicat
 ista. Nemlich in eis Dhr sagen.

Offitium obdite prophani, ἡ, quæ in tenebris ὀργῆσαι. Lucian.
 Conuenit viti si quando significabimus nos de rebus suis & ἡ
 canis loquutus esse.

In simpulo, Cicero.
 In simpulo olim fieri dicebant, quod vel clandestinam, vel
 tantum a atque humilis fieret.

In angulo, ἢ γωνίᾳ.
 In angulo fieri dicitur, quod sic in occulto. Vnde dem Plotin
 spiclen, ἢ in viti & spiclen.

Admoto capite. Homerus.
 Ἀγχι ὀργῆσαι τῶν ποδῶν, ἢ μὴ τῶν ποδῶν ἢ ἀδύνατον.

Admoto capite, reliqui ne auisere valerent.
 Admoneo eo loco, si quis obis gaudere est amicus, ut si
 fiat in tempore, deinde comiter & amice magis quam offere, ipse
 mo clandestinam & senotus arbitris.

Viti absque torre.
 Ver sum hunc: ceu promerbitalem subinde Plotarchi ὀργῆσαι.
 Ἐν τῷ ἀπὸ δ' ἀλλοῦ καὶ ἄλλῳ γῆται δὲ τῶν.

Exurris sine torre grauis, dat illa senectæ.
 Vide supra Obfcuritas.

Odium.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

ODIUM, Græcè μῖσος, ὄσ, ὄς, & iurevis, ὄς, ὄδον.
 Oculi: & iurevis, odio dicitur: Hebraice Sineph, à verbo Sineph
 odi.

Amor & odium, & proprium commodum, sepe faciunt iudicem non cognoscere verum. *Arist. lib. Rhetor.*

Molesta est veritas, siquidem ex ea nascitur odium, quod est venenosa amicitia. *Cic. lib. de amicitia.*

Hoc natura est insitum, ut quem tuaveris, qui cum de vita fortunisque contenderis, cuius ex insidiis cuaveris, hunc semper oderis. *Cicero pro Sylla.*

Non est prudentis errantem odisse, alioquin ipse sibi odio erit. *Seneca de Ira.*

Infixa nobis est auctoris rei eius, quam natura damnauit. *Idem e. lib. 99.*

In pace, etiam si odia non fiantur: tamen intermittuntur. *Li. i. lib. 11. Dec. 5.*

Ferme acerrima proximorum odia sunt. *Tacit. hist. l. 4.*

Cupido vel odium multos exercitus in discordiam egerunt. *Idem, lib. 1.*

Fas est odia priuata publicis vilitatibus remittere. *Idem, Annal. lib. 1.*

Odium certaminibus ortum vltra metum durat, & ne in victis quidem deponitur: neque ante inuisum esse desinit, quam esse desit. *Vell. Patere. l. 1.*

Maxime laudi est, odium aduersus tyrannos, inimicitiaq; contra malos. *Plur. in compar. Dionis & Brut.*

In acerbissimis etiam odiis naturalis per sepe recurat affectus. *Io. Iouian. Pontanus, hist. l. 4.*

In veteribus grauiusque odiis firmam pacem consistere, quod ea vel suspicione, vel vltionis cupiditate impediatur, difficile est. *Fr. Gucciard. lib. 3.*

Odio & dominandi cupiditate homines ad quamuis periculosam dominationem vehementer impelluntur. *Idem l. 4.*

Dignitatis atque impiorum emulatio, vel inter amicissimos odium gignere solet. *Idem lib. 7.*

Accidit plerumque, ut ea odia que diu in tyrannos stante eorum fortuna exiti timore dissimulantur, quam eorum res labare ceperint, acriter atque liberius erumpant. *P. Iouian. hist. lib. 2.*

Honestius puta offendere quam odisse. *Tacit. in Agric.*

Stimulat non raro priuati odii pertinacia in publicum exitium. *Idem hist. lib. 1.*

Odium contra homines tunc maxime subit, quando alicui nimium credimus absque arte, puramisque ipsum omnino verum & sincerum fidem que virum esse deinde vero mox prauum infidumque deprehendimus, rursusque alium eodem pacto. Itaque quando quis sepe offensus ita decipitur, praesertim ab his quos praecipue familiarissimos amicissimosque existimabat, odit tandem plurimum inuictos, puratque nihil omnino apud quemquam esse sincerum. *Plato in Phaedone.*

APOPHTHEGMATA.

Theologi. Ne oderis fratrem tuum pro quo mortuus est Christus, idque gratis: & cum Deus ac Dominus esset, frater tuus factus est. *Anton. serm. 136.*

Isidori Pelusiota. Praeposterus fauor haud acurè cernit: odium autem nihil omnino cernit. Quapropter si ab vtraque lema purus atque immanis esse studeas, noli violentas ferre sententias: verum illata crimina iusto & integro iudicio committe. *Epist. lib. 1. epist. 310.*

Timon Atheniensis, qui ab odio hominum Misanthropos Graecis vocabatur, interrogatus, cur omnes oderet homines? Merito, inquit, improbos odi: reliquos autem, quia improbos non oderunt.

Pisistratus. Thrasylbulus Pisistrati filiam amabat: eamque quam haberet obuiam, in publico osculatus est, ob id vxori maritum in Thrasylbulum irritanti: Si illos, inquit Pisistratus, qui nos amant, habemus odio, quid faciemus iis, qui nos oderunt? Ac virginem adamatam Thrasylbulus dedit vxorem. *Plur. in apoph.*

Anibal adhuc puer, quam quereretur de finiendo odio inter Romanos & Carthagine, pedem infixit solo, ac puluere suscitato, tum demum finem belli fore dixit, quam altera pars in habitum puluicis esset redacta. Agnoscat ingenium exitio Romanae gentis natum. *Plur. in Anibale viua.*

SIMILITVDINES.

Nazianzen. Quomodo eadem terra stat quidem sanis & non egrotantibus, mouetur autem vertiginosis, & qui se circumuolunt: quum videntium passio ad id, quod cernitur, transmutatur: aut si maus, quemadmodum eadem statua, maior quidem iis, qui prope sunt & considerant, minor vero distantibus apparet, quum aer suffragetur distantiae, visui vero dilaret crassiora: Ita & nos facile decipimur propter inimicitias, ut in eisdem nequam iisdem amici simus, nec nos cognoscimus. *In serm. de pace.*

Augustinus. Sicut nullum in vulnere valet medicamentum, si sit ineusterrum: Ita nihil proficit illius oratio, in cuius pectore mortiferum versatur odium. *De reuerend. cathol. conuersat.*

Socratus. Qui fratribus relictis alios amicos querunt, conformes sicut illis qui rus suum deserunt, & alienum colunt. *Anton. sermone 436.*

Platarchi. Subduc materiam, extinguetur ignis: subduc occasum, conquefiet odium siue inuidia. *apud Erasmus.*

Ex festuca incensa, aut lucerna neglecta domus, nonnulli conflagrat vrbs tota: Sic ex priuatis odiis ac dissidiis pauperum ciues oritur. *apud eundem.*

Plinius. Ut inter animantium genera ocula quaedam sunt, cum nulla appareat dissidii ratio, velut aranea & ferrea, quae micis ac foribus, trochilo & aquila, aliisque compluribus animalibus illam aut illam oderint gentem, cum nesciant, quomodo derint. Quidam odore Rhetoricen, aut Graecas literas, ipsam ignorem, quod oderunt. *lib. 10. c. 74. & Arist. lib. 9. c. 1. animal.*

Philippi Beroaldi. Quemadmodum coniungit non potest, ita odium cum dulcedine, caligo cum lumine, pluuia cum serenitate, magna cum pace, cum foecunditate sterilitas, cum tranquillitate pestas: ita cum amore odium, inuidia, luor, maleuolentia non possunt. *in orat. habita in principio enarrat. Propertii.*

Erasmus Roterdami. Ut carbones semel exusto iustitiamque defecit, acris est, in similitudine. *in similitudine.*

Virgilius. Refugit brassicam, quercus abhorret ab olea, autem a nucem iuglandem (nam vitis cum omnia complectitur) brassicam declinat: quercus si in iuglandem oleae deponatur, emoritur: eadem & iuxta eandem iuglandem oleae deponatur, quaedam nationes natae sunt, ut nulla potest esse, nisi coallescere concordia: vix inter hos fere, quos mare aut abstrahit. *ibid.*

Iuglans crepitu praeuariat se frangi, ut fugere liceat, postquam fiat ruina: ita quidam non laedunt, nisi prius ostendam de se alii prius laerunt, quam expolent. *ibid.*

Qui ex balneo calens, vehementius frigidescit, & aqua calidius esse solet, qui prius caluit: ita vehementius sefe odium, quod fuerit amici, & acceleratores sunt, quia a pia vita ad impiam transulerunt. *ibid.*

Turruer. Flamma alacris est, fumus vero intolerabilis: Et intolerabilior est manifesta inimicitia, quam occultum odium. *pop. 80.*

Ex elychinio diffilato, sed nondum extincto, saepe accenditur mus faetor: aliquando etiam maximum incendium: et certantibus tantum dissimulatis grauissimus tumultus. *ibid.*

In salubre ad modum eorum, quod pluuia promittit, demittit: Et pestilentior est animus, quod pluuia promittit, recondit, quam qui funditus excludit. *in apoph. 83.*

Facile est ignem iniicere, sed difficile est iniectum extingui: Ita longe facilius est inimicitias excitare, quam componere. *pop. 80.*

ADAGIA.

Odium agreste, *piros dixeris.*

Odium atrox *veteres in appellabant,* propterea quod plerumque sunt ius ad gratias, & acerbibus atque implacabilibus sunt alios poliores homines.

Odium *Vatinianum.*

Pro capiti *& vehementer acerbo odio.* *Catullus.*

Odium nouercae.

Non eris omnibus inuicem est fatale quoddam & irreconcilabile odium in primigenis. *Cicero.*

Oderint dum metuant.

Lucebit ad agnum hoc per locum *rispare,* velati si quorundam superiore de clauicularis hostibus, qui tamen in metum non audeant, ducunt. *Oderint duto metuant.*

Odit cane peius & angue.

Odium uehemens & acerbum significatur hoc adagium. *Alter Milesi* textum cane peius & angue.

Vitabit Colamydem.

Item Plautus in Mercat.

Nespe rursi dicitur est *rua,* quam dudum dixerat *Te odisse* aque atque angues.

Empedoclis similitas. *Empedoclis* dicitur *Te odisse* aque atque angues.

Dicitur etiam de odio *peritiam* admodum & *vehementem* Archidamium bellum. *Agro* dicitur *peritiam*.

De bello *sauro* crudeliter dicitur.

Et Scelli filium abominor. *nat* *ros* *Saradis* *ed* *uor* *spas*.

De tali odio, quo non solum a commemoracione rei odij, sed iam cognatis sociibus aliquis abhorret. *Aristoph.*

Non magis quam canem.

Odium & contemptum vulgo declarent canis vocabulo.

Cui ista ardent, meis ne gaudcat. *ovs* *torruer* *spas*, *uor* *spas* *uor* *spas*.

Quum *ingens* *discrimen* *interesse* *significabimus* *inter* *negotio* *aborum* *rationes.* *Contrarium* *hinc:*

Qui *Battium* *non* *odit,* *amet* *tua* *carmina* *Meus.*

De *is,* *qui* *eiusdem* *sunt* *furina.* *Ex* *agno* *contemend.* *phanes.*

PC
POLY...

quidem eadem cum illo yule ingredi. *quidam tamen dicitur*
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo
quidem eadem ingredi dicitur, qui extremo discedo

EXEMPLA BIBLICA.
Abimelech & Iscariotus, *Gen. 25. 9. 17. Esau. 27. 9. 41.*
Abimelech & Iscariotus, *Gen. 25. 9. 17. Esau. 27. 9. 41.*
Abimelech & Iscariotus, *Gen. 25. 9. 17. Esau. 27. 9. 41.*

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

EXEMPLA PROFANA.
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem
Melanionem quendam odio mulierum in solitudinem

sancti in Dei electis, quae dona accepta sunt coram Patre caelesti,
propter Christum. Vide 2. Cor. 2. 14. 15. 16. Ephes. 3. 2. Phil. 4. 8.
Porro translationes, quae dicuntur à corporis sensibus, omnes
ferè proaebiales sunt. Velut, Odorati, pro refectore, Olfacere, pro
deprehendere, subolere, pro suspectum esse, Obolere, i. molestum
esse. Huc pertinent & illa, Olet mendacium, Redolet avaritiam, o-
let lucertam, &c. De quibus permulta occurrunt in probatis au-
thoribus, & apud Grammaticos, qui verbi Oleo, & compositorum
metaphoricas locutiones explicant.

SENTENTIAE PHILOSOPHICAE.
Odorandi sensus non ineest in nobis acer, sed eo à multis animan-
tibus vincimur. Remisse enim homo olfacit, nec quicquam eorum,
quae odorem efflant, percipit sine dolore aut voluptate: quod non
fit in eo subtilis hic sensus. *Arist. 1. 2. de Anim. c. 9. T. 92.*

Odoratus in eo, quod odorem efflat, & in eo, quod non efflat,
cernitur. *Id. de Anim. c. 9. T. 96.*
Sensus rei, quae odorem habet, cuiusque vel bonum vel malum
odoratus dicitur. *Ibid. T. 90.*

Non sentire odorem nisi respirando, hominum proprium est.
Ibid. T. 98.
Sensus olfaciendi, cum impar sit sensuum numerus, & impar nu-
merus medio quodam conficitur: videtur & inter eos, qui tactu mu-
nere funguntur suo, ut tactus & gustatus, & inter eos, qui alia inter-
iecta re manus suam exequantur, cuiusmodi sunt aspectus & audi-
tus, medium locum obtinere. *Ibid. de sens. c. 5.*

Quorum nares porrectae sunt longius, ut caetorum laconico-
rum, haec valent olfactu. *Ibid. de gener. animal. c. 2.*
Efficitur sensus olfaciendi per inspirationem in iis, quae nares obti-
nent. *Ibid. de part. c. 10.*

Odor quaedam est fumum imitans exhalatio. *Ibid. de sens. c. 2.*
Sapor & odor eadem vitrumque est affectio: sed non iidem ver-
santur. *Ibid. de sens. c. 5.*
Elementa, ut ignis, ut aer, ut aqua, ut terra, odore carent.

Et acres & dulces sunt odores, & austeri, & accidi, & pingues, & a-
maris putidi, ac cariosi quaedam similitudine responderè, dici pos-
sunt. *Ibid.*

Genus odorum, qui per se ac vi sua voluptate afficiunt, ut ii, qui
efflantur à floribus, neque magis neque minus ad cibum inuitant, nec
ciborum appetitum famemque adiuvant, sed contra potius eam
impediunt, hominisque hoc est proprium. *Ibid.*

Quod Pythagorae tradunt, nonnulla esse animalia, quae odore
viventia, id non est consentaneum. *Ibid.*
Ea quae odorati subiecta sunt, ipsa per se, quae ex parte odoratum
mouent, nihil ad cibum victumque pertinent, ad valetudinem au-
tem eadem conducere sensu percipi potest. *Ibid.*

Acres odores difficultatem nobis pariunt olfaciendi. *Ibid. de Somn.
lib. 2. c. 2.*
Odor id est, quod odoratum mouet: & si quid odoris sensum af-
ficiat, id odor facit. *Ibid. de Anim. c. 12. T. 125.*

Odores, admixtione quadam omnino constant, ut sapores. Quod
enim admixtionis est expertus, protinus etiam omni vacat odore ut de
sapore. Quo fit ut simplicia corpora, velut ignis, aqua, aer, odoris ex-
pertia plane sint: terra, quod mixta sint maxime potissimum quoque
sola odore praedita cernatur. Verum odorum partim inertes sunt &
dilati, quae admodum in saporibus: partim suapte quadam specie
ceniuntur: eorum autem species, quae quae saporum formas amu-
lari videntur, non tamen omnes eadem habent vocabula: nec sunt
ita formis odores distincti, ut sapores, sed tantum generibus: cum
praesertim bene olentia quaedam, nonnulla male olentia dicantur,
ceterum suavisstretique odoris species vocabulis notatae, non sint,
quaequam alioqui in magno discrimine. Nam dulcia & amara for-
mis magis designata sunt, verum acris dicitur, vehemens, mollis,
dulcis, gravis odor, &c. *Theophrast. de Odoribus*, in quo egregio li-
bello, multa de tota hac materia pertractavit eruditissime.

Odorem maiorem omnia praebent, cum mouentur, quia excita-
ta plus aeris implent quam quiescentia, & ita odor eius ad sensum
nostrum transmittitur. *Ervijs. Problem. 267. 12.*

Odorem minus sentimus hyberno tempore, & minime per gelu
& glaciem, quia aer à frigore immobilior redditur, itaque motus
non aequè proficisci à corpore odorato potest, propter difficilem de-
liberationis motum, & aeris quo inuehitur. *Idem. Ibid.*

Odorem maiorem reddunt, aromata cinere suffusa quam igne, &
plenius ac diutius suum seruant odorem cum cinere suffuntur: quia
in cinere minus concoqui odor potest, itaque plenior est ignis verò
quoniam celeriter vires eorum donat & concoquit, odorem com-
mutat, concoctio enim est rei concoquendae immutatio. *Idem. Ibi-
dem.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *Idem. Ibid. lib. 1. c. 13.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *Idem. Ibid. lib. 1. c. 13.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *Idem. Ibid. lib. 1. c. 13.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *Idem. Ibid. lib. 1. c. 13.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *Idem. Ibid. lib. 1. c. 13.*

Odorem grauiorem reddunt ora hominum qui ieiunarunt, eo-
rum qui aliquid edunt non olent, quia ventre inani minusque agi-
tato aer factus calidior, spiritum & excrementa pituitosa sua im-
mobilitate putrefacere potest, calidior autem efficit, hinc colligi
potest, quod & suum parere ieiunium solet. At ubi edunt, odor ci-
borum illam graue olentiam offuscatur, ut maior minorem: calor e-
nim ciborum calorem illum praecedentem exuperat, ut ut nihil af-
fici possit. *Idem. Ibid. lib. 1. c. 13.*

De suau